

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 157/2021
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог ТП „Месокомбинат-промет“ доо, Лесковац, чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/20 од 14.09.2020. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/20 од 14.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 53/18 од 23.12.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је као незаконито решење туженог број ../1016 од 21.12.2017. године, којим је тужиоцу отказан Уговор о раду број ../1016 од 01.12.2017. године са 31.12.2017. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду штете уместо враћања на рад у висини од 5 зарада, према заради коју је тужилац остварио у месецу који претходи месецу у ком му је отказан уговор о раду, од 114.400,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 126.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1213/20 од 14.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом на основу признања Основног суда у Јагодини П1 307/17 од 31.10.2017. године утврђено је да су ништави уговор о раду број ../16 од 15.02.2016. године и анекси уговора о раду од 16.05.2016. године, 15.08.2016. године, 15.11.2016. године и од 16.02.2017. године, закључени између тужиоца и туженог; утврђено је да је тужилац засновао радни однос на неодређено време почев од 15.02.2016. године; поништено је као незаконито решење туженог бр. ../16 од 17.03.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Наведена пресуда постала је правноснажна 25.12.2017. године. Поступајући по овој пресуди тужени је са тужиоцем закључио уговор о раду бр. ../16 на неодређено време, почев од 01.12.2017. године, за обављање послова референта продаје на терену. Одлуком туженог од 21.12.2017. године, чланом 1. констатовано је да је услед економских и организационих промена код туженог престала потреба за обављањем послова референта продаје на терену ... и ..., те да ће наведене послове преузети да обавља комерцијална служба у седишту друштва туженог, а чланом 3. предвиђено је да Одлука ступа на снагу 31.12.2017. године. Решењем туженог број ../1016 од 21.12.2017. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, утврђена му је и исплаћена отпремнина од 33.911,00 динара, а радни однос му је престао 31.12.2017. године, а у образложењу решења је наведено да је изменом Правилника о систематизацији послова укинута радно место референта продаје на терену са седиштем у ... на које је тужилац био распоређен, због чега је послодавац донео одлуку којом је утврдио да је тужилац вишак. Утврђено је и да је у децембру 2017. године било 14 запослених у сектору комерцијале, од чега 6 запослених, заједно са тужиоцем, на радном месту референта продаје на терену, а да је у наредним месецима у овом сектору било 13 запослених, од чега 5 референата продаје на терену.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права усвојили тужбени захтев тужиоца и поништили као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 21.12.2017. године и обавезали туженог да тужиоцу исплати накнаду штете уместо враћања на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, ... 74/2014), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о раду, прописано је да се правилником о организацији и систематизацији послова утврђују организациони делови код послодавца, назив и опис послова, врста и степен захтеване стручне спреме, односно образовања и други посебни услови за рад на тим пословима, а може да се утврди и број извршилаца, ставом 5. истог члана прописано је да обавеза доношења правилника не односи се на послодавца који има 10 и мање запослених.

Сагласно наведеном, технолошке, економске или организационе промене код послодавца у погледу систематизованих радних места и броја потребних извршилаца, односно промене у броју потребних извршилаца због измењене организације рада морају бити предвиђене у Правилнику о организацији и систематизацији послова код послодавца или неком другом општем акту којим послодавац утврђује организационе делове и врсте послова који се обављају код послодавца, врсту и степен стручне спреме, као и друге услове који морају бити испуњени за рад на тим пословима. У конкретном случају утврђено је да је Одлуком туженог од 21.12.2017. године констатовано да је услед економских и организационих промена код туженог престала потреба за обављањем послова референта продаје на терену ... и ..., те да ће наведене послове преузети да обавља комерцијална служба у седишту друштва туженог, као и да је у оспореном решењу туженог од 21.12.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, у образложењу наведено да је изменом Правилника о систематизацији послова укинута радно место референта продаје на терену са седиштем у ... на које је тужилац био распоређен, због чега је послодавац донео одлуку којом је утврдио да је тужилац вишак. Међутим, тужени у смислу правила о терету доказивања из члана 231 ЗПП, како то правилно закључује другостепени суд, није суду доставио доказ да је након доношења Одлуке, а пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду од 21.12.2017. године, наведене организационе промене предвидео и у општем акту - Правилнику о организацији и систематизацији послова изменом тог акта, а у погледу промене у броју потребних извршилаца на радном месту референта продаје на терену. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно закључили да је у конкретном случају тужиоцу незаконито престао радни однос код туженог, због чега је тужени у обавези да тужиоцу исплати накнаду штете на основу члана 191. став 5. Закона о раду. Стога су правилно нижестепени судови усвојили тужбени захтев тужиоца.

Применом члана 414. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није детаљно образлагао ову пресуду, с обзиром да се ревизијом понављају жалбени наводи, а образложењем се не би постигло ново нити уједначеније тумачење права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић